یادداشت

نقطه شروع «اقدام و عمل»

سیامک صمیمی‌دهکردی

● شواهد متعددی نشان می‌دهد که بعد از تصویب قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور، تاکنون از سوی دستگاه‌های دولتی مسئول، این قانون مادر صنعتی به اجرا گذاشته نشده است. این قانون که به تعبیری از قوانین مرجع برای حمایت از صنعتگران کالاهای راهبردی کشور محسوب می‌شود، قدمت۲۰ ساله دارد. روح قانون بیان می‌کند، بازار پیمانکاری، مشاوره، ساخت و نصب در کشور باید در اختیار شرکت‌های ایرانی باشد، (در صورت عدم امکان شرکت‌های ایرانی- خارجی)، ولی شرکت‌های ایرانی باید در یک رقابت سالم، بهترین تکنولوژی و مناسب‌ترین قیمت را ارائه کنند، حال ممکن است این هدف در تعامل با یک شریک خارجی و انتقال تکنولوژی یا از طریق پژوهش و کار علمی کسب شود. آنچه دستگاه‌های اجرائی شمول این قانون، باید رعایت کنند، این است که باید کار را به شرکت‌های ایرانی ارجاع دهند. همچنین مواظبت کنند که شرکت‌های‌ایرانی کار را با توان داخلی انجام دهند و حداقل ۵۱ درصد از کار را از توان داخلی استفاده کند، یعنی تبدیل به یک دلال برای شرکت خارجی نشوند، اینجاست که براساس برآوردهای متفاوت، یک بازار ۱۰ تا ۱۵ میلیارددلاری خرید کالا و تجهیزات برای پروژه‌های دستگاه‌های اجرائی مشمول این قانون فراهم می‌شود. تمام کسانی که مشمول این قانون می‌شوند، شرکت‌های دولتی اعم از چهار شرکت اصلی و شهرداری‌ها، بانک‌ها و سایرین هستند. چون این شرکت‌ها مجبورند حداقل ۵۱ درصد را از توان داخلی استفاده کنند، بنابراین حداقل پنج تا ۱۰ میلیارد دلار کالاها از تولیدکنندگان داخلی خریداری خواهد شد که بازار بسیار خوبی است و می‌توان برای این حجم از سفارشات به طور جدی برنامه‌ریزی کرد که این روند سبب افزایش ساخت داخل و ایجاد اشتغال می‌شود.اگر این قانون با قدمت دو دهه به صورت مناسب اجرا می‌شد و دستگاه‌های ناظر بر اجرای قانون مسئولیت خویش را انجام می‌دادند، ما امروز در صنایع مختلف شاهد وضعیت متفاوتی بودیم. اکنون ما باید شاهد این باشیم که در بخش‌های مختلف صنعت حداقل ۸۰ درصد تجهیزات آن صنعت ساخت داخل باشد، اما درحال‌حاضر برای مثال ما شاهد ساخت داخلی تجهیزات صنعت برق بالای ۸۰ درصد هستیم، اما ساخت داخلی تجهیزات صنعت نفت و گاز کمتر از ۳۰ درصد ساخت داخل است و جالب اینکه، بیش از ۷۰ درصد از تجهیزات وارداتی است (بنا بر استخراج از سیستم کادا تأمین) یا در تجهیزات صنایع خودرو کمتر از ۶۰ درصد تجهیزات ساخت داخل است. توانمندی ساخت تجهیزات در صنایع فولاد بالای ۸۰درصد است که گاه در بسیاری از طرح‌های فولاد دولتی، متأسفانه کمتر از ۲۰ درصد از توانمندی داخلی استفاده می‌شود. به طور عمده پروژه‌ها به صورت کلید در دست به خارجی‌ها واگذار می‌شود. بنابراین به‌خوبی می‌توان مشاهده کرد که در صنعت برق که در یک مقطع تصمیم گرفته می‌شود یک بازار بزرگ سه‌هزار مگاواتی به یک شرکت ایرانی واگذار شود (نام شرکت محفوظ) بعد از چندسال ۲۸ کارخانه ساخت تجهیزات برق اعم از توربین، بویلر و... از آن منشعب می‌شود و درصد ساخت داخل تجهیزات صنعت برق به بالای ۸۰ درصد در داخل کشور می‌رسد، اما باوجود اینکه در یک مقطعی بازار بزرگی از نفت و گاز در اختیار قرارگاه خاتم‌الانبیا قرار گرفت (۴ فاز پارس‌جنوبی به مبلغ بالای ۱۰ میلیارد دلار) اما هیچ کارخانه ساخت تجهیزاتی از آن بیرون نیامد و غالبا تجهیزات با قیمت‌های بالاتر از خارج خریداری و برای پروژه‌ها تأمین شد. البته این گفتار به این معنا نیست که کارفرما که شرکت نفت باشد، قانون را به‌خوبی به پیمانکار تفهیم نکرده و نظارت لازم را برای تحقق حداقل ۵۱ درصد استفاده از توان داخلی به انجام نرسانده است. بنابراین هنوز محتاج استفاده از تجهیزات خارجی در پروژه‌های نفت و گاز هستیم، درحالی‌که باید حداقل ۱۰ عدد کارخانه ساخت تجهیزات درون چاهی، تجهیزات سر چاهی، ساخت انواع مته حفاری، دکل‌های حفاری، ساخت انواع پمپ‌ها، کمپرسورها و سایر تجهیزات از این بازار بزرگ درمی‌آمد.اگرچه قسمت اول قانون که همان ارجاع کار به داخل است، در مورد پروژه‌های نفت و گاز انجام شد و همان هم دستاوردهای بزرگی در پی داشت و می‌توان ادعا کرد که ما پیمانکارهای بزرگی چون قرارگاه داریم که بدون کمک خارجی می‌توانند یک فاز پارس‌جنوبی را طراحی و اجرا کنند، اما دستاورد بزرگ‌تری را که می‌توان از آن به دست آورد نتوانستیم کسب کنیم.متولی فعلی این قانون که وزارت صنایع است خود را در این رابطه مسئول نمی‌داند و حتی حاضر به ابلاغ آیین‌نامه تدوین‌شده این قانون برای دستگاه‌های اجرائی نیست و تنها اقدام به ارسال یک نامه برای دستگاه‌های اجرائی کرده که بسیاری از آنها حتی نامی از این قانون را هم نشنیده‌اند و به‌هیچ‌وجه خود را مقید به اجرای آن نمی‌دانند و این‌گونه هیچ‌گاه «اقدام و عملی» صورت نمی‌گیرد.

***دبیر کمیسیون کسب و کار انجمن سازندگان تجهیزات صنعت نفت**

عکس: مهدی حسنی

میدری معیار حذف یارانه‌ها را رسما اعلام کرد

حذف یارانه نمایندگان مجلس

شرق: تاکنون با این شفافیت درباره ملاک حذف یارانه افراد صحبت نشده بود تا اینکه دیروز احمد میدری، معاون رفاه وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از چهار ملاک در این زمینه خبر داد: مبنای حذف یارانه‌ها خودرو، معامله ملکی، محل سکونت و شغل فرد است. ما از اطلاعات مختلف موجود به‌جز نظام بانکی استفاده کردیم. به شغل فرد هم توجه کردیم؛ از پزشک، وکیل و هیأت‌مدیره شرکت‌های بزرگ گرفته تا موارد دیگر. با استفاده از اطلاعات جمع‌آوری‌شده از درآمد خانوار تقسیم زده شد. وقتی فرد به سامانه مراجعه می‌کند، به او گفته می‌شود شما دارای این دارایی‌ها بوده‌اید.میدری شناسایی گروه‌های درآمدی را در همه کشورها با خطا همراه دانسته و گفت: در بهترین حالت ۱۰تا ۱۵ درصد خطا وجود دارد و میزان خطای ما نیز همین حدود است. دراین‌میان همه سازمان‌ها در روند شناسایی گروه‌های درآمدی با این وزارتخانه همکاری داشته‌اند؛ البته میدری بانک‌ها را از این قاعده باز هم مستثنی دانسته و از چند سازمان مانند آموزش و پرورش و آموزش عالی که اطلاعات تحصیلی را می‌دهند، خزانه‌داری که اطلاعات کارکنان دولت را می‌دهد و اطلاعات معاملات ملکی هم که موجود است استفاده شده است.او افزود که در جریان شناسایی گروه‌های درآمدی از بانک مشاغل هم استفاده شده است.البته مهم‌تر از اینها نمایندگان مجلس بودند که اغلب آنها با وجود خواست دولت یازدهم در انصراف از دریافت یارانه‌ها، همچنان برخی از آنها یارانه می‌گرفتند که به گفته معاون رفاه وزارت تعاون، کار و رفاه، نمایندگان مجلس به‌طورکل از فهرست دریافت یارانه حذف شدند که تعداد زیادی هم نبودند.

معاون رفاه وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی چهار معیار خودرو، معامله ملکی، محل سکونت و شغل فرد را مبنای حذف یارانه‌ها اعلام کرده است. به نظر شما آیا این چهار معیار برای تشخیص واجد شرایط بودن یا نبودن افراد برای دریافت یارانه کفایت می‌کند یا عوامل دیگری نیز باید مد نظر قرار بگیرد؟

به نظرم می‌توانست عوامل دیگری نیز به اینها اضافه شود که ویژگی‌های خانوارها را روشن‌تر کند؛ مثلا بسیاری از مشاغل، غیررسمی هستند و در جایی ثبت نشده‌اند و اگر در بررسی‌های جدید درباره شغل صرفا به اعلام متقاضی استناد شود، نتیجه درستی دربر نخواهد داشت. اینها نیازمند تکمیل پرسش‌نامه دیگری است که اطلاعات مستند و درست‌تری را پوشش بدهد.

مردم یک‌بار این پرسش‌نامه‌ها را پر کرده‌اند؛ چه تضمینی وجود دارد در پرسش‌نامه‌ای جدید اطلاعات واقعی و درست را اظهار کنند؟

وقتی مردم یک پرسش‌نامه را تکمیل می‌کنند قرار نیست مادام‌العمر براساس آن برخورد شود. علی‌الاصول هرکدام از این پرسش‌نامه‌ها باید دوره تاریخی معینی برای اعتبار داشته باشند. مردم در فروردین ۹۳ پرسش‌نامه‌ها را پر کرده‌اند و تا حالا دو سال اعتبار داشته درحالی‌که در این دوره زمانی، قطعا موقعیت بسیاری از افراد تغییر کرده است. همه جای دنیا، درخواست‌هایی که برای استفاده از منابع عمومی و برخورداری از حمایت‌های دولتی پر می‌شوند اعتبار زمانی مشخصی دارند و متقاضیان باید هر سال فرم‌های سالانه را تکمیل کرده و اطلاعات دقیق‌تری بدهند. در برخی از کشورها دوره اعتبار این پرسش‌نامه‌ها برای بعضی از حمایت‌ها به شش ماه می‌رسد.

برای راستی‌آزمایی همان پرسش‌نامه‌های قبلی استفاده از چهار معیاری که گفته شد، کافی نیست؟

برای مثال من خودرو ندارم اما این به معنای ناتوانی من برای خرید خودرو نیست یا به فرض اگر من شغل آزاد بخش خصوصی داشته باشم و اطلاعات درست و دقیقی در پرسش‌نامه ننوشته باشم، ردیابی آن هم چندان روشن نیست. مسئله، چگونگی تشخیص و راستی‌آزمایی این موارد است که می‌تواند برای دولت پرهزینه باشد. زمانی که فرم قبلی اعلام می‌شد ما کاستی‌های آن را اعلام کردیم و گفتیم اگرچه اطلاعاتی از متقاضیان بگیرند می‌شود به سهولت خانوارها را دسته‌بندی کرد تا براساس همین رتبه‌بندی واجدان دریافت یارانه و حذف‌شدگان مشخص شوند. آن زمان این کار انجام نشد حالا هم تصور من این است که این چهار معیار کافی نیست و کسانی که واجد شرایط دریافت یارانه می‌شوند باید فرم‌های جدیدی را کامل کنند.

معاون وزیر رفاه گفته‌اند مثلا درباره خودرو از نیروی انتظامی اطلاعات می‌گیریم و برای دیگر موارد هم منابعی از دیگر نهادها در اختیار داریم. آیا اطلاعاتی که از دستگاه‌های مختلف گرفته می‌شود می‌توانند همدیگر را به‌گونه‌ای پوشش دهند که ضریب تشخیص بالا برود؟

من معتقدم همواره کاستی‌های اطلاعاتی وجود خواهد داشت و برای اینکه این کاستی‌ها کاهش پیدا کند حتما باید پرسش‌نامه جدیدی ارائه شود. تصور من این است که اصلا امکان نداشته است که ۷۳میلیون نفر در ۱۰ روز از ۲۰ فروردین تا ۳۰ فروردین سال ۹۳ پرسش‌نامه‌ها را تکمیل کنند چراکه روز اول کل سیستم تا آخر شب قطع بود. ۱۵ درصد جمعیت کشور بی‌سواد کامل هستند و جمعیت بسیاری هم در حاشیه‌ها زندگی می‌کنند؛ پس امکان این ثبت‌نام تقریبا غیرممکن است. به‌خصوص اینکه شبکه اینترنتی کشور اصلا ظرفیت انتقال این حجم از داده‌های فرم‌ها را در این دوره ۱۰ روزه ندارد؛ بنابراین تصور من این است که حجم درخور توجهی از این اطلاعات غلط است یا به صورت بلوکی ثبت‌نام شده‌اند؛ پس باید هر سال هرکسی متقاضی است فرم مخصوصی را درخواست کند و هر سال هم اطلاعات به‌روز شود. آن وقت می‌توانند همه این اطلاعات را دریافت کنند و با اطلاعات دستگاه‌های مختلف تطبیق دهند. اگر آن وقت اختلاف داشت می‌توانند به‌سهولت به دلیل تفاوت‌های اطلاعاتی و خلاف‌گویی، افراد را به‌راحتی کنار بگذارند. تأکید باید بر این باشد که افراد اطلاعات درستی بدهند، در چنین شکلی تصور می‌کنم جمعیت بسیاری خودشان حذف می‌شوند. ما رابطه تنگاتنگی بین مالکیت ملکی که افراد در آن هستند، سطح زیربنا، درآمد افراد و محل سکونت‌شان بین افراد و فقر پیدا کردیم. اگر مراجع مربوطه این اطلاعات را دقیقا داشته باشند به‌سهولت می‌توانند اینها را شناسایی کنند.

دولت درصد خطای ۱۰ تا ۱۵ درصدی برای نتایج تطبیق داده‌های بانک اطلاعاتی قائل شده‌است و به اعتراض‌ها نیز رسیدگی می‌کند. آیا راستی‌آزمایی همان اطلاعات قبلی با این چهار معیار می‌تواند به این اندازه موفقیت‌آمیز باشد؟

واقعا نباید اطلاعات دو سال پیش ملاک قرار بگیرد؛ بسیاری از افراد ممکن است در این فاصله بی‌کار شده و واجد شرایط دریافت یارانه شده باشند و بسیاری هم وضعیتشان بهتر شده باشد. به‌هرحال فعلا ازآنجاکه اطلاعات دیگری ندارند مجبور هستند از همان اطلاعات استفاده کنند؛ البته حتی با اطلاعات جدید هم همواره درصدی برای خطا وجود دارد. حالا اگر این درصد خطا اعتراض کنند اولا باید اطلاعات جدیدی از آنها بگیرند و حتما مشخص کنند که قرار است چند سال با همین اطلاعاتی که احتمالا خیلی هم دقیق نیست این پرداخت‌ها صورت بگیرد.

چهار معیاری که مبنای حذف یارانه قرار گرفته‌است تا چه حدی می‌تواند دولت را برای هدفمندکردن پرداخت یارانه نقدی به موفقیت برساند؟

داده‌های موجود قطعا داده‌های ایده‌آلی نیست؛ اما باز هم اینها تنها اطلاعاتی است که می‌توانند استفاده کنند. طبیعتا خطاهایی به وجود خواهد آمد که پیش‌بینی خودشان ۱۰ تا ۱۵ درصد است. حتی اگر در نتایج ۲۰ درصد خطا هم داشته باشند و ۸۰ درصد موارد به‌درستی حذف شوند، هنوز این اقدام نسبت به اینکه قرار باشد هر سال جمعیت درخور توجهی که واجد شرایط نیستند، یارانه دریافت کنند، وضعیت موفق‌تری است. به نظرم با توجه به هزینه بسیار زیادی که این نوع اقدامات روی دست دولت و منابع عمومی می‌گذارد، حتما باید تکلیف کنند که افراد متقاضی هر سال درخواست خود را تجدید کنند. تجدید این اطلاعات می‌تواند هر سال اطلاعات تازه‌ای را در اختیار دولت قرار بدهد و آنان را در تصمیم‌گیری دقیق‌تر کند.

پس به نظر شما عملکرد دولت در حذف یارانه‌بگیرانی که واجد شرایط نیستند، اگر با ۲۰ درصد خطا همراه باشد، هم اقدام موفقیت‌آمیزی تلقی می‌شود؟

بله. اما هر سال باید آمار و اطلاعات افراد واجد شرایط و کسانی را که به حذفشان اعتراض دارند، به‌روز کنند تا حمایت‌ها کاملا هدفمند شود.

خبر

رئیس اتاق بازرگانی:

هرساعت ۱۵۰ ایرانی بی‌کار می‌شوند

● **مهر:** رئیس اتاق بازرگانی ایران از وجود پنج میلیون نفر بی‌کار در کشور خبر داد و گفت: برای ازبین‌بردن بی‌کاری در پنج سال، هر دقیقه باید پنج شغل ایجاد کنیم.محسن جلال‌پور گفت: اگر هرساعت ۱۵۰ شغل ایجاد کنیم، تنها می‌توانیم از رشد و افزایش بی‌کاری جلوگیری کنیم، درحالی‌که اگر بخواهیم در پنج سال آینده، بی‌کاری را به عدد صفر نزدیک کنیم، باید دو برابر، یعنی ۳۰۰ شغل در ساعت و پنج شغل در دقیقه ایجاد کنیم.رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران افزود: درحالی‌که عدد بی‌کاران کشور بیش از پنج میلیون برآورد شده، آگاهی از اینکه هر ساعت حدود ۱۵۰ نفر به جمعیت بی‌کاران افزوده می‌شود، نگرانی را صدچندان می‌کند. با وجود این، اگر در هر ساعت، ۱۵۰ نفر کار پیدا کنند، تازه توانسته‌ایم سطح موجود را حفظ کنیم، اگر امسال بتوانیم هرساعت ۱۵۰ شغل ایجاد کنیم عملا تنها توانسته‌ایم از رشد و افزایش بی‌کاری جلوگیری کنیم و اگر بخواهیم در پنج سال آینده بی‌کاری را به عدد صفر نزدیک کنیم، باید دو برابر این میزان، یعنی ۳۰۰ شغل در ساعت و پنج شغل در هر دقیقه ایجاد کنیم.

نمایشگاه بین‌المللی مواد شوینده برگزار می‌شود

● **مهر:** بیست‌وسومین نمایشگاه بین‌المللی مواد شوینده، پاک‌کننده، بهداشتی، سلولزی و ماشین‌آلات وابسته (ایران بیوتی و کلین) با حضور و مشارکت صدها شرکت داخلی و خارجی در تهران برگزار می‌شود.در این نمایشگاه که از پنجم تا هشتم اردیبهشت در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی برگزار می‌شود، بیش از ۲۰۰ شرکت داخلی و ۱۴۵ شرکت خارجی جدیدترین تولیدات، صنایع و تجهیزات و خدمات خود را ارائه می‌دهند.در نمایشگاه امسال علاوه بر شرکت‌های داخلی، شرکت‌ها و نمایندگانی از ۱۴ کشور مختلف جهان شامل ترکیه، آلمان، چین، فرانسه، ایتالیا، اسپانیا، امارات متحده عربی، مالزی، هلند، پاکستان، اتریش، هندوستان، روسیه و کره جنوبی نیز حضور دارند.تعداد شرکت‌های خارجی شرکت‌کننده در این نمایشگاه نسبت به سال گذشته، از ۳۴ شرکت به ۱۴۵ شرکت افزایش یافته است. تعداد کشورهای شرکت‌کننده در نمایشگاه امسال هم از ۱۰ کشور به ۱۵ کشور افزایش یافته است.

آخوندی:

شهرها پفکی شده‌اند

شرق: شهرها از درون دچار پوسیدگی و فرسودگی شده‌اند. این را وزیر راه‌وشهرسازی می‌گوید و نام شهرهای پفکی را بر آن می‌نهد. آن‌طور که آخوندی می‌گوید شهرها پفکی شده‌اند به‌طوری‌که پیرامون شهرها در حال رشد است و هم‌زمان مراکز شهرها پوسیده شده‌اند که این وضعیت در تغییر ارزش زمین هم اثر خیلی زیادی گذاشته است. وزیر راه‌وشهرسازی با بیان اینکه ۲۴۰میلیون تومان در شهر تهران هنوز رقم بسیار بزرگی برای خرید خانه نیست، گفت: در شهرهای میانی خانوار با ۱۶۰میلیون تومان قدرت خرید خوبی دارند. عباس آخوندی در مراسم سالگرد تأسیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی با اعلام اینکه بنیاد مسکن می‌تواند وارد ساخت شهرهای جدید شود، گفت: اگر بنیاد مسکن علاقه داشته باشد، می‌تواند در ساخت شهرهای جدید هم ورود کند و دولت هم استقبال می‌کند. وزیر راه‌وشهرسازی با بیان اینکه اصلی‌ترین کار و سیاست در حوزه مسکن تلفیق سیاست‌های خُرد و کلان است، تأکید کرد: منظور از سیاست‌های خُرد پس‌اندازهای خانوار است. بخش عمده‌ای از تحول جمعیتی در جامعه شهری ایران انجام شده و در آینده با تحول جمعیتی روبه‌رو نخواهیم شد. آخوندی ادامه داد: در اواخر دهه ۴۰ جمعیت ایران حدود ۳۰میلیون نفر بود که امروز به حدود ۸۰میلیون نفر رسیده و ۷۰ درصد این جمعیت در شهرها و کمتر از ۳۰ درصد آن در روستاها تمرکز دارند که این امر در گذشته معکوس بوده است. وزیر راه‌وشهرسازی تصریح کرد: نرخ رشد جمعیت شهری تقریبا کُند شده و در آینده در شهرها رشد قابل توجهی نخواهیم داشت و در ۵۰ سال گذشته جمعیت شهری کشور به ۶۵میلیون نفر رسیده که تقریبا ۱۰برابر شده است. وی با بیان اینکه تعداد خانوار رو به کاهش است، گفت: با توجه به افزایش طلاق میزان نیاز به واحدهای مسکونی افزایش یافته است و با توجه به کاهش نفرات خانوار، امروز به تعداد واحد مسکونی زیاد با متراژ کم نیاز داریم. آخوندی ادامه داد: پیشنهادی که امروز رئیس‌جمهوری به بنیاد مسکن داده این است که فعالیت‌های خود را به سمت نوسازی مراکز شهری هم ببرند و دولت هم از این موضوع استقبال می‌کند. شهر تهران برای سکونت پنج‌میلیون نفر طراحی شده که به تدریج جمعیت شهر تهران به ۷،۵ و ۸،۵ میلیون نفر رسید و در حال حاضر هم به ۱۱،۵ میلیون نفر در حال افزایش است. آخوندی تأکید کرد: تمام سیاست‌های حمایت از مسکن دولت برای شهرهای میانی یعنی شهرهای زیر ۲۰۰هزار نفر خواهد بود و سیاست‌های مسکن را فقط برای این شهرها دنبال می‌کنیم. وی با بیان اینکه اکثر شهرهای میانی وضعیت خوبی دارند، گفت: شهرهای میانی کشور جمعیت‌پذیر هستند و از طریق ارائه تسهیلات می‌توانیم به جمعیت‌پذیری و توسعه این شهرها کمک کنیم. وزیر راه‌وشهرسازی گفت: اصلی‌ترین کار و سیاست در حوزه مسکن تلفیق سیاست‌های خُرد و کلان است و منظور از سیاست‌های خرد پس‌اندازهای خانوار است که بتوان با سیاست‌های کلان یعنی ارائه تسهیلات بانک‌ها متقاضیان را صاحب خانه کرد. آخوندی گفت: با سیاست پس‌انداز درحال‌حاضر افراد می‌توانند چندبرابر پس‌اندازی که کرده‌اند، تسهیلات خرید مسکن دریافت کنند. وزیر راه‌وشهرسازی گفت: در حال حاضر افراد می‌توانند با سپرده‌گذاری ۴۰میلیون تومانی در بازه زمانی یک‌ساله ۸۰میلیون تومان تسهیلات دریافت کنند که در نهایت ۱۲۰میلیون تومان (با احتساب سپرده) قدرت خرید دارند؛ همچنین زوج‌ها می‌توانند برای یک پلاک ثبتی ۱۶۰میلیون تومان تسهیلات بگیرند که با رقم پس‌انداز خود قدرت خرید ۲۴۰میلیون تومانی در بازار مسکن دارند که این رقم ۷۰ درصد هزینه خرید را در شهرهای میانی پوشش می‌دهد. وی ادامه داد: البته این رقم در کلان‌شهرها شامل زوج‌ها می‌شود، اما در شهرهای میانی تمام افراد مشمول دریافت وام مسکن هستند. آخوندی با بیان اینکه ۲۴۰میلیون تومان در شهر تهران هنوز رقم بسیار بزرگی برای خرید خانه نیست، گفت: در شهرهای میانی خانوار با ۱۶۰میلیون تومان قدرت خرید خوبی دارند و این رقم می‌تواند ۷۰ درصد از هزینه خرید یک واحد مسکونی را پوشش دهد. وزیر راه‌وشهرسازی با اشاره به استقبال مردم از سیستم پس‌انداز گفت: روزانه به‌طور متوسط ۲۱۰ نفر در حساب صندوق پس‌انداز یکم برای دریافت وام مسکن سپرده‌گذاری می‌کنند. آخوندی با بیان اینکه در دهه ۷۰ سیستم پس‌انداز برای خرید خانه خوب پیش رفت، تأکید کرد: در اوایل دهه ۸۰ تعداد خانوارهایی که برای خرید خانه از سیستم پس‌انداز استفاده کرده بودند به سه‌میلیون خانوار رسید اما متأسفانه در ادامه این راه قطع شد و دولت اعلام کرد که برای خانه‌دارشدن نیازی به پس‌انداز نیست.

وزیر راه‌وشهرسازی همچنین درباره ایجاد شهرهای جدید گفت: اندیشه‌ای که در شکل‌گیری شهرهای جدید دنبال می‌کنیم، این است در مناطقی که اشتغال‌زایی دارد شهر جدید ایجاد کنیم مانند عسلویه و چابهار. وی با بیان اینکه حاشیه جنوبی ایران از جنگل خالی شده است، افزود: میزان تراکم نفر در کیلومترمربع در حاشیه سواحل جنوبی کشور به ۴،۸ نفر رسیده است که این امنیت ملی را هم به خطر می‌اندازد.